

Østergårdvej 2
Visby
7755 Bedsted Thy

Tlf.: 9795 2307.
Fax: 9795 1407.
Skoleleder: Henriette Haar Mønsted

Visby, den 17. marts 2005

MODTAGET

Til uddannelsesudvalget

22 MRS. 2005

8. 50
Den Centrale Indlevering

Undertegnede forældre Jørgen Kjeldsen og skoleleder Henriette Mønsted på Sydthy Friskole vil på vegne af de frie skoler¹ i Thy gøre rede for følgende:

Hvorfor vi, som udgangspunkt, reagerer så voldsomt på regeringens lovforslag (L 105).

Hvordan lovforslaget vil påvirke den enkelte skoles undervisningskultur og dermed pædagogiske overvejelser og linje.

Bilag 1: Resolution fra Sydthy Friskoles forældrekræds.

Bilag 2: Skolelederens beretning 2005

Bilag 3: Den tilsynsførendes beretning 2005

Bilag 4: Udtalelse af forstander Hanne Haldrup, Galtrup Efterskole

Som bekendt har vi ikke *skolepligt* i Danmark, men *undervisningspligt*. I henhold til Grundlovens § 76 er det forældrenes *ret* selv at tage ansvaret for deres børns undervisning og dermed vælge skole og undervisningsform. L 105 er således **åbenlyst i strid med Grundloven**.

Når man som forældre vælger en fri børneskole frem for den offentlige skole, folkeskolen, så skyldes det ikke, at man ønsker at ens poder bliver ringere stillet end andre. Tværtimod ønsker man, at de får mere med i barndommens rygsæk end kompetencer og faglig viden.

At gå i skole på en friskole er en lang dannelsesrejse, hvor det at være menneske på godt og ondt er udgangspunktet. Friskolen tænker på det lange sigt, hvor ministeriets lovforslag vil afbryde processen hele tiden for at teste, om der nu også er kommet det ud det, man ønskede. Det minder mest af alt om den måde, man avler svin på: Har de også taget det ønskede antal kg på på den forud fastsatte tid? Men børn er vel stadig lidt mere end svin?

Vi mener ikke, man med sikkerhed kan måle noget som helst; men man kan med sikkerhed få brudt kontinuiteten i undervisningen ved at indføre tests i tide og utide. "Kun en tåbe trækker planten op af jorden for at se, om den gror" (Christen Kold).

Det er yderst vigtigt for den frie skole at møde det enkelte barn, hvor det nu end måtte være på sit udviklingstrin. Det vil sige, at man skal turde tro på, at de basale færdigheder som læsning, stavning, kendskabet til de fire regningsarter o.s.v. indlæres i det øjeblik, det enkelte barn er parat.

PISA-undersøgelsen er blevet misbrugt til at fremstille danskerne som en flok *funktionelle analfabeter*. Professor Niels Egelund fra DPU, som har medvirket ved undersøgelsen og i modsætning til os mener, den er gavnlige og anvendelig, har i radioen udtalt, at mange politikere benytter undersøgelsen på en måde, der ikke er i tråd med dens resultater. Der er altså tale om en

¹ Flere af skolerne i Thy har en mere en 100-årig tradition; Hundborg blev f. eks. oprettet i 1895, Thorsted i 1873.

politisk styring af resultater, som måske yderligere har været bestilt på forhånd. I hvert fald ser det ud til, at den særlige form for national selvpiskning, der viser sig som angsten for at falde igennem ved den slags drengvidenskabelige undersøgelser, er udbredt også i andre euroæpiske lande, f. eks. Tyskland og Italien.

Den frie skole ved af erfaring, at alle børn lærer at læse på det tidspunkt, de er klar til det, og de opnår det niveau, de har mulighed for i det hele taget, omtrent ligegyldigt hvad skolen i øvrigt gør (hvilket naturligvis ikke fritager nogen skole for pligten til at gøre sit yderste).

Indtil det rette tidspunkt indtræder, har skolen mulighed for at give børnene overskud, frimodighed og tro på sig selv gennem de kulturbærende fag i bred forstand (med udgangspunkt i sprog, historie, musik, drama og billedkunst). Det vil sige det *ikke målbare* er en meget vigtig forudsætning for *det målbare*. Og det er det vi arbejder med i tæt samarbejde med skolens forældrekræds. For vi har som fri skole fejlet, hvis et friskolebarn mister lysten til fordybelse i et fagligt stof senere i livet.

En friskole er ikke noget i sig selv. Vi er kun en skole, fordi der står en skole- og forældrekræds bag, hvis fælles udgangspunkt - inspireret af Grundtvig og Kold - er "mennesket frem for systemet" og lysten til "frihed under ansvar". Med andre ord skal der være en forældrekræds der sender deres børn i skole i tillid til, at de af forældrene selv ansatte lærere vil deres børn det bedste. Staten demonstrerer i øjeblikket en dyb mistillid til sine egne borgere igennem dette lovforslag og underkender forældrenes grundlovssikrede myndighed. Tillid er godt, men kontrol er bedre, som det hedder i en gammel tysk leveregel; at det skal komme fra en borgerlig liberal regering er mange friskolefolk rystede over. Der er ingen friskoleforældre i Thy, eller i resten af landet for den sags skyld, der har ønsket statens hjælp til at sikre sig at deres børn kan det de skal kunne, hvilket betyder en de facto statsliggørelse af den frie skole. Tværtimod, vi vil overhovedet ikke gøre brug af jeres "værktøjer", som de ansvarlige borgere vi er, for vi kan selv.

Og sidst men ikke mindst: forældre og børn er ikke "brugere". En friskole er ikke en institution, det er et familieforetagende. På en friskole er det væsentligt, at der er tid, tid til nærvær og - ikke mindst - samvær. Det vil forsvinde som dug for solen i de mange ligegyldige beskrivelser: man kan ikke beskrive sig ud af livet.

I samme forbindelse er det vigtigt at påpege, at en friskole således **ikke er en privatskole**, selv om vi fungerer under samme lov. En friskole er folkets skole, forældrenes egen skole, som ikke har andre økonomiske interesser end at kunne svare enhver sit. Der har været røster fremme om, at visse privatskoler ikke har så meget imod L105; i friskolekræds, derimod, er modstanden kompakt, fordi vi vil fastholde vores grundlovssikrede ret til at bestemme over vores egne børns undervisning.

I henhold til friskoleloven skal vi "stå mål med folkeskolen". Det gør vi også, godt og vel - både efter vores egen fornemmelse og de meldinger, vi får fra aftagerskolerne (se bilag 4). Vi når blot frem til målet på en anden måde. Og det er i sagens natur derfor, at man som forældre vælger den frie skole frem for den offentlige skole. På Christiansborg har man tydeligvis glemt lugten af hengemte madpakker og de lange skolegange, hvor man kan fare vild. Og hvor man evig og altid syntes, man ikke var god nok, for man var jo bare et nummer i rækken.

Sådan er det absolut ikke på en friskole. Her er børn og voksne ligeværdige mennesker, der dagligt mødes i et fællesskab om det der til hver en tid optager os. Det kan være alt fra nyindfagne mus til fortællingen om Grendel i mosen, der evig og altid ligger på lur. Men det væsentlige er, at de voksne hver dag møder op med noget på hjerte, som de har lyst til at fortælle børnene - og vi påtager os ansvaret for at de får alle de nødvendige både ikke målbare og målbare kundskaber med sig. Og fordi vi møder børnene som de mennesker, vi er på godt og ondt, opfatter de os aldrig som

skrækkelige skolemestre, som kun vil straffe dem for det de ikke kan, men derimod som engagerede voksne, der til enhver tid står til rådighed for at vise dem verdens mangfoldighed. Begynder vi at indføre trin, delmål og fastlagte undervisningsplaner, reducerer vi os selv til de før omtalte skolemestre, og vi vil på den bekostning miste de børns fortrolighed, vi omgås i det daglige.

På mange friskoler arbejder man med samlæste grupper for på tværs af aldersgrupperne at give en passende undervisning til hver enkelt. Hvis vi skal foretage klassetrinbestemte tests / opstille trinmål, vil samlæsning ikke længere være mulig; fokus flyttes fra en bred faglighedsforståelse til den mere overfladiske testfaglighed, der mest ligner de spørgsmål, man kender fra de utallige quiz-programmer i TV.

Til sidst vil vi gerne spørge: Hvornår har I tænkt jer, at vi skal lave disse meget detaljerede beskrivelser af undervisningsmålene? Os bekendt har ministeriet selv brugt et embedsværk på 80 mennesker til at skrive de 24 faghæfter eller ca. 2400 sider. I Thy-området er alle skolerne små, det vil sige mellem 50 og 100 elever, og vi bruger i forvejen uforholdsmæssigt megen tid på administration. Hvordan har man tænkt sig at honorere denne ekstra arbejdsbyrde?

I forbindelse med Sydthy Friskoles generalforsamling 15. marts blev der vedtaget følgende resolution (bilag 1) med udgangspunkt i skolelederens beretning (bilag 2) og den tilsynsførendes beretning (bilag 3). I samme forbindelse skal vi hermed anmode om **foretræde for uddannelsesudvalget** den 5. eller 6. april.

Vi forventer, at ministeren trækker det grundlovsstridige forslag L 105 tilbage.

Med venlig hilsen
På vegne af friskolerne i Thy

Jørgen Kjeldsen

Henriette Mønsted

Udtalelse fra Sydthy Friskoles generalforsamling 15. marts 2005

L 105 Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. – er med sine bemærkninger en massiv mistillidserklæring til forældrenes dømmekraft.

Skulle vi ikke som voksne, myndige borgere, der selv har valgt at drive en skole, være i stand til at vurdere kvaliteten af den undervisning, som vore børn-modtager? Vi har selv ansat vores leder. Vi har selv ansat vore lærere. Vi holder skole for et betydeligt lavere beløb end folkeskolen i kraft af egenbetaling og en betydelig arbejdsindsats fra forældrenes side. (rengøring, reparationer og vedligeholdelse, deltagelse i undervisning, kørsel i forbindelse med ekskursioner m.v.) Vi deltager kort sagt i skolens liv.

Vi forventer af vore lærere, at de er dybt engagerede i at undervise vore børn. Hvordan skal det på en lille skole med 65 elever, hvor lederen underviser meget af sin tid, kunne lade sig gøre at honorere de krav til omfattende bureaukrati, som lovforslaget lægger op til?

På vores skole skal børnene lære noget. De skal ikke øve sig i at gå til eksamen. Det kan de tids nok komme til.

Mange af os, inklusive vores tilsynsførende, har/har haft 3-4 børn på Friskolen og oplevet deres videre færd gennem undervisningssystemet. Vi behøver ikke statsautoriserede smagsdommere til at fortælle os, hvordan de klarer sig.

Og så opererer vi som fri skole helt og aldeles på markedsvilkår. Uden tilfredshed – ingen børn. Uden børn – ingen skole.

I 1993 skrev vores nuværende statsminister bl.a. følgende linier i sin minimalstatsbog:

”Men folkesjælen, danskerens natur, den er domineret af slavesindet. Herren og fogeden er statsapparatet, som har bemægtiget sig herredømmet over stort set alle områder af menneskelivet.”

Må vi være fri!?

Som dirigent
Jesper Egelund

Skolelederens beretning

Generalforsamlingen den 15. marts 2005

Synge *Barndommens land* (114)

Jeg tilhører gruppen af *vadmelsklædte skoleledere*. Det vidste jeg ikke; men det siger en af vores kolleger, en af vores samarbejdspartnere fra de Frie Private Grundskoler, i det sidste friskoleblad.

I den anledning har jeg for sjov genlæst mine sidste fire beretninger til generalforsamlingen. Er der nogle emner, som går igen år for år? Er det ikke det samme hver gang, ja, er det overhovedet muligt at fortælle jer forældre noget nyt denne gang?

Næ, egentlig ikke. Så hvorfor ikke holde her? Men så let slipper I ikke: For ganske vist er sagen den samme år for år - men det er jo også livsvigtigt, at den bliver formuleret på ny - hver gang vi er sammen.

Vi er endnu engang under et voldsomt pres fra undervisningsministeriet, som den 2. marts har genfremsat det lovforslag, som mange friskolefolk har protesteret kraftigt imod. Mange af jer, som deltog på friskolernes fælles landsmøde i Balle, kan formodentligt huske det sus det gav pludselig at være mange samlet om et fælles projekt - og ikke mindst fornemme at det i hvert fald ikke kun er på Sydthy Friskole, de "vadmelsklædte" har deres daglige virke.

Vi lever i en udvendingens epoke. Man skal markedsføre sig, man skal være synlig, man skal føre sig frem - i det ydre. Men jeg husker jo Martin A. Hansens historie om Agerhønen:

"Nogle siger, at agerhønen er tarvelig klædt, og den er da heller ingen plakat. Men den bærer fornemt sin almuedragt... det var i sit indre, fuglen havde de lysende farver".

Måske er det ikke så tosset at blive drillet med at være 'vadmelsklædt' - foretrækker vi ikke det frem for at blive beskyldt for at være 'plakat'? En friskole skal kendes på den indre kvalitet, ikke om vi altid kan råbe højest i det store kor.

Lige nu skal vi til gengæld råbe højt - for det er vores eksistens, der er truet.

Ja, hvorfor er det så vigtigt at bekæmpe regeringens forslag om øget kontrol med den frie skole? Hvorfor skal vi ikke bare falde til patten - den patte, der for tiden kræver trinmål, delmål og slutmål - og ikke mindst tests?

Fordi vi smider børnene ud med badevandet. Det er muligt, tøjet bliver rent - men børnene går til.

Jeg har fundet et par andre historier til at fortælle hvorfor. I år er det - som det vist ikke er undgået ret manges opmærksomhed - H. C. Andersens 200-års fødselsdag, og i

den anledning kan man jo godt blive træt af den evindelige tærskens langhalm på den gamle digter.

Men han er jo ikke sådan at komme udenom, og når han nu engang har skrevet de bedste historier om mit emne, så må I tilgive, at jeg bruger ham - én gang til.

Hvordan ser barnets verden ud? I "Den lille Idas Blomster" fortæller H. C. Andersen om den fireårige Ida, der ikke kan forstå, at hendes blomster er visne:

"Mine stakkels blomster er ganske døde!... De var så smukke i aftes, og nu hænger alle bladene visne!"

Ja, hvad skal vi stille op med døden? Er der andet at gøre end - at hænge med hovedet? Ja, siger H. C. Andersen, og så lader han Idas ven studenten give Ida en forklaring på døden:

"Blomsterne har været på bal i nat."

Og så fortæller han et lille eventyr om hvordan blomsterne har været på bal på kongens sommerslot.

Ida lytter - og tror. Så da hun om aftenen skal lægge sin dukke Sophie til at sove, tager hun i stedet blomsterne og lægger dem i Sophies seng,

"du må tage til takke med skuffen i nat, de stakkels blomster er syge, og så må de ligge i din seng..."

Om natten vågner Ida, hun havde drømt om blomsterne, og nu vil hun gerne se, hvordan de har det - ja, og tænk, der danser de rundt inde i stuen. Da de er færdige med at danse, lægger de sig til at sove - og tænk, næste morgen kan Ida finde dem igen i Sophies seng:

"Hun trak gardinet til side fra den lille seng, ja, der lå de alle sammen".

Men de var jo lidt trætte efter dansen, så de så endnu mere visne og døde ud nu. Ida begravde dem, det havde de om natten sagt hun skulle.

Alligevel er denne historie lykkelig: Ida har hørt en fortælling om blomsterne, en fortælling, der har sat dem ind i en større sammenhæng, sat døden ind i en større sammenhæng. Uden studentens fortælling ville hendes verden være faldet fra hinanden; nu er blomsterne i drømmen der, hvor hun efterlod dem om aftenen, og næste morgen der, hvor de var i drømmen. Drøm og virkelighed er et.

For Ida hang drøm og virkelighed altså sammen - på grund af studentens fortælling. Det er derfor, det er så vigtigt at fortælle historierne: For at holde sammen på livet. Og ikke lade sig rende over ende af døden.

I fortællingerne om Ole Lukøje går det ikke helt så godt; for Hjalmar, en lille dreng på 7 år, er nemlig begyndt at gå i skole. Og i skolen har han lært, at der er noget i vejen med ham, han er ikke, som han skal være.

Derfor har han brug for, at hans soveværelse om aftenen bliver pyntet op, og det gør Ole Lukøje for ham:

"Hele stuen så ud som det dejligste lysthus, og alle grenene var fulde af blomster... og ville man spise dem, var de sødere end syltetøj."

Hvad er det, der har gjort, at Hjalmar har så stærkt behov for slik? Ja, det er netop fordi han skal trøstes, fordi han ikke er god nok. Ole Lukøje skaber hele rummet om til - slik.

"Det var mageløst! men i det samme begyndte det at jamre sig så forskrækkeligt henne i bordskuffen, hvor Hjalmars skolebøger lå.

Hvad er nu det!" sagde Ole Lukøje og gik hen til bordet og fik skuffen op. Det var tavlen, som det knugede og trykkede i, for der var kommet et galt tal i regnestykket... og så var det Hjalmars skrivebog, som det jamrede sig indeni, o det var ordentligt fælt at høre! Langs ned på hvert blad stod alle de store bogstaver... det var sådan en forskrift, og ved den igen stod bogstaver, der troede de så ud ligesom den, for dem havde Hjalmar skrevet; de lå næsten ligesom om de var faldet over blyantsstregen, hvilken de skulle stå på.

"Se, således skulle I holde jer!" sagde forskriften, "se, således til siden, med et rask sving!"

"O, vi ville gerne," sagde Hjalmars bogstaver, "men vi kunne ikke, vi er så dårlige!"

"Så skal I have Kinderpulver!" sagde Ole Lukøje.

"O nei!" råbte de, og så stod de så ranke at det var en lyst.

"Ja, nu får vi ikke fortalt historier!" sagde Ole Lukøje, "nu må jeg eksercere dem! een to! een to!" og så eksercerede han bogstaverne, og de stod så ranke og så sunde som nogen forskrift kunne stå; men da Ole Lukøje gik, og Hjalmar om morgenen så til dem, så var de lige så elendige som før".

- Næ, når børnene skal holde sig til forskriften, fordi de skal testes hele tiden, så bliver der ikke tid til at fortælle. Og som H. C. Andersen viser, så falder drøm og virkelighed fra hinanden for den stakkels Hjalmar, det er kun i drømme, han bliver den han skal være, næste morgen er han tilbage i den sædvanlige angst for skolemestrene.

Friskolen skal være fri for skolemestre; det betyder jo ikke, at man ikke skal lære noget, men det betyder, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at børnenes verden ikke falder fra hinanden. Og derfor skal vi fortælle historier for dem. Mange historier, alle de gode historier. Vi ved det virker!

Det var lidt poesi; men desværre er der jo meget upoetiske ting under opsejling, så her er en lille situationsrapport.

Som nævnt i sidste fredagsbrev arbejder blandt andet Jørgen Kjeldsen og jeg på at få foretræde for folketingets uddannelsesudvalg. De ting, der skal siges, skal formuleres meget kort og præcist, vi har 7 minutter til at redegøre for vores indsigelser og 7 minutter til spørgsmål, vel at mærke til os fra uddannelsesudvalget, ikke omvendt. De to ting som vi vil lægge vægt på er:

1. Hvordan man som forældre ifølge dette lovforslag nærmest bliver umyndiggjort og at det i hvert fald ikke er alle friskoleforældre, der har ønsket disse trinmål som måleredskaber i forbindelse med den undervisning børnene får. Når vi vil nævne dette, skyldes det at flere politikere har givet udtryk for denne holdning i diskussionerne om lovforslaget.

2. Hvordan påvirker lovforslaget skolens dagligdag, hvor vi tænker i en lang proces/dannelsesrejse fra Bh. kl til 8. klasse og ikke på tværs i diverse trinmål? Det vil i sagens natur blive meget vanskeligt at forene sammenlæste grupper og tværfaglig undervisning med indførelsen af diverse trin- og delmål. Slutmålene har vi jo altid arbejdet med, idet der i den nuværende friskolelov står at vi skal stå mål med hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Og det er en helt anden snak.

Nok om den nuværende meget alvorlige skolepolitiske situation, som naturligvis har affødt mange frugtbare samtaler blandt skolens lærere, bestyrelsen, forældre - og skolekreds i det hele taget. Set i det lys er det sundt nok at vi ikke bare endnu gang råber "ulven kommer", men at den står her lyslevende og viser os nogle ret skarpe tænder - for modstand gør som bekendt stærk. (...)

En friskole er ikke noget i sig selv, så også en stor tak til jer forældre, som dagligt sender jeres børn her til friskolen i tillid til at vi vil det bedste for dem. Det kan I fortsat regne med.

Traditionen tro slutter vi af med

"Nu skal det åbenbares at .." (95)

Henriette

TILSYNSERKLÆRING FOR SYDTHY FRISKOLE -VISBY 15.marts 2005.

Varetagelsen af tilsynet sker udfra en orientering om de anvendte undervisningsmaterialer, samtaler med skolelederen og lærerne -og lejlighedsvis besøg på skolen, hvor jeg overværer undervisningen. Undervisningen foregår på dansk.

Dansk, matematik og engelsk foregår som differentieret undervisning i skolens forskellige samlæste grupper, som i år er ialt 4.. I alle grupper har undervisningen været delt i 2 eller 3 elevhold med niveaudelte forløb i løbet af året.

Tilsynsbesøgene har været dels uanmeldte dels aftalte.

Udover de nævnte fag har jeg overværet tværfaglige emner, hvor faggrupperne : natur/teknik -samfundsfag/orientering- IT-musik/drama-praktisk/kreative fag indgår i opfindsom sammensætning : f.eks. onsdagsværksteder/efterårs-og forårsemne/teater/koncert/musikalske indslag, /daglig morgensang for alle i salen-fortælling-indslag fra elever og lærere, hvilket udstråler en begejstret vekselvirkning i skolen, hvor der gives tid til faglighed og fordybelse.

I den mundtlige beretning om tilsynet forsøger jeg at videregive min erfaring om undervisningsforløbet med eksempler fra mange enkelte besøg i skolen siden sidste generalforsamling.

Vedr. elevernes standpunkt i dansk, matematik, engelsk er min bedømmelse ,at et bredt spektrum ses på alle undervisningstrin. Det er min opfattelse, at lærerne via den differentierede undervisning udviser stor opmærksomhed for den enkelte elev, Elever med brug for ekstra indsats tilbydes denne efter aftale og i samarbejde med h jæmmene.

Udfra denne sammenhæng er min konklusion, at Sydthy Friskoles samlede undervisning fuldt ud står mål med, hvad der almindeligvis kræves i Folkeskolen.

Ved Generalforsamlingen d.15.marts 2005.

Birte Aarup, Tilsynsførende.

OPSKRIFTEN PÅ EN GOD SKOLE??

Og så blev det friskolernes tur! Nu skal de, ifølge et lovforslag fra undervisningsministeren – ligesom folkeskolerne – bindes op på delmål, slutmål, tests og offentliggørelse af evalueringer og eventuelle karaktergennemsnit.

Og hvorfor så det? Findes der i folkeskolelovens opskrift på en god skole ingredienser, som sikrer og garanterer en vellykket og velmagende kage, der lykkes, og som ikke falder sammen for ofte? Har PISA-undersøgelsen dokumenteret, at den danske opskrift er en succes? Er det delmål, slutmål og målinger, der definerer og sikrer fagligheden i en god skole? Hvorfor skal de FRIE skoler påtvinges de samme ting som den offentlige skole, når fagligheden tilsyneladende ikke lykkes der? Hvorfor må friskolerne ikke fortsætte deres succesfyldte personlige bageopskrift og udvikle den, som de har gjort i over 100 år?

Lovforslaget strider grundlæggende imod hele den grundtvigske friskoletanke, som bygger på skolernes og forældrenes ønske om selvbestemmelse og selvforvaltning i et land, hvor der er undervisningspligt, men ikke skolepligt.

Den ministerielle udmelding om:

- hvilke færdigheder og områder, der SKAL indlæres.....
- hvornår de SKAL indlæres og
- hvordan og hvornår fagligheden SKAL evalueres og måles/kontrolleres

harmonerer ikke med friskolernes pædagogiske holdninger til læring som en individuel proces med udgangspunkt i det enkelte barns parathed til at lære.

På friskolerne har man tradition for selv at udarbejde opskriften, eksperimentere med ingredienserne og bage kagen efter behov, så den bliver duftende og velmagende, og så den ikke falder sammen! "Livskagen" indeholder kundskaber, færdigheder, viden, appetit, kærlighed og tro på livet afmålt i passende mængder.

I 20 år har jeg fungeret som henholdsvis lærer og forstander på en efterskole. Igennem alle årene har vi modtaget elever fra mange forskellige friskoler i 8.- 9.- eller 10. klasse. Og jeg undres over ministerens forslag til indgriben og regulering på de frie skoler, for jeg forstår det ikke!

Vi modtager hvert eneste år motiverede og fagligt dygtige børn fra mange forskellige friskoler. Karakteristisk for friskolebørnene er, at de er nysgerrige, interesserede, engagerede og velfungerende børn/unge, der fortsat har lysten til og motivationen for at lære.

Et skolevalg er et valg imellem mindst to skoleformer: friskolen eller folkeskolen – og der er naturligvis mange forskellige grunde til, at mange forældre vælger friskolen frem for folkeskolen. Når forældrene vælger en friskole til deres børn, er det ikke fordi de forventer, at børnene skal lære mindre end i folkeskolen. De vælger friskolen som et tilvalg, fordi den opfylder de holdninger og ønsker de har til faglighed, opdragelse og samvær.

Den valgmulighed skal vi bevare, og derfor skal friskolerne fortsat have lov at have hver deres særpræg og hver deres holdning til, hvordan faglig indlæring og trivsel bedst lykkes!

Friskolerne skal udvikle sig og følge med tiden, men det sker bedst ved, at de fortsat får lov til at være frie skoler og selv lave deres opskrifter.

Hanne Haldrup

Forstander på Galtrup Efterskole, Øster Jølby, Mors